

ПРЕС КЛИПИНГ

26. јун 2018.

НАСЛОВИ

Пилоти дижу просек плата(стр.3)

ЦГ: Докторе покрива осигурање(стр.3)

Ево ко са платом од 123.348 динара повећава просечну зарату од 416 евра(стр.4)

У Скупштини измене и допуне закона о сезонским радницима, запошљавању странаца... (стр.5)

ПРЕПУЦАВАЊА У ЗДРАВСТВУ СРПСКЕ Струковни синдикат: Докторе уцењују; Гранулић: То је глупост(стр.5)

Просечна априлска нето плата 49.117 динара(стр.6)

Чадеж: Медијација је бржи начин за решавање привредних спорова(стр.6)

Од четвртка на снази измене Закона о локалној самоуправи(стр.7)

У Србији за државу ради 660.000 запослених(стр.9)

Радници туже газде због отказа, плата и мобинга(стр.10)

Генерални штрајк паралисао Буенос Ајрес(стр.12)

Пилоти дижу просек плата

С. Б.

У априлским ковертама просечно 416 евра, у ваздушном саобраћају - 123.348 динара

ПРОСЕЧНА плата у Србији, у априлу, износила је 49.117 динара, односно 416 евра. У односу на март, послодавци су раднике "уштинили" реално за један одсто. Када се пореди са зарадом из априла прошле године, овогодишња зарада је реално "јача" 5,5 одсто - подаци су Републичког завода за статистику.

Предузетници и њихови радници су најслабије плаћени. Просечно су примили 26.336 динара, док су колеге у компанијама, односно привредним друштвима, зарадиле душло - 52.093 динара у просеку. Држава је и даље пожељнији послодавац у Србији. И у априлу је јавни сектор био плаћенији од приватног. Примања из буџета и у јавним предузећима у просеку су била скоро 10.000 већа. Јавни сектор је зарадио 55.450, а приватни 45.934 динара.

Ако се посматра врста радног односа, они са званичним запослењем су у бољем положају. Примили су у просеку 49.421 динар, док су они ван радног односа зарадили 32.403 динара.

ПРОЧИТАЈТЕ ЈОШ - У коверти сада 418 евра

Када је реч о најплаћенијим занимањима, ствари се нису много промениле. Пилоти, и остали запослени у ваздушном саобраћају, убедљиво беже остатку радне снаге у Србији. Просек им је 123.348 динара. Далеко од просека су и услужне делатности у рударству - 119.408. Није лоше ни дуванџијама, јер су успели да зараде по 119.205 динара.

МЕДИЈАНА

Најмање плате су у угоститељству. Припрема и послуживање хране донело је плату од 28.953 динара. Остале личне услужне делатности "зарадиле" су 30.075 динара. Свега који динар више наплатили су прерађивачи дрвета - 30.211.

ЦГ: Докторе покрива осигурање

С. Драговић

Синдикат предлаже да одштете због грешке лекара убудуће плаћају осигуравајуће куће. Предложена сума по лекару је 20.000 евра. Најчешћи пропусти у хирургији, ортопедији...

У случају да се у процесу лечења утврди лекарска грешка, одштету пацијенту је до сада плаћао лекар или медицински радник који је погрешно. Судаћи према неким информацијама, убудуће ће то преко осигурања чинити Синдикат доктора медицине Црне Горе који ће уплаћивати новац за докторе који су њихови чланови.

У току су преговори са осигуравајућом кућом, а предложена сума по лекару је 20.000 евра. Они који буду желели да се осигурају на већу суму, на пример до 50.000 имаће могућност доплате. У Синдикату већ две године покушавају са осигуравајућим кућама да некако то реше, али су понуде које су добијали од осигуравајућих кућа биле врло високе. Тако је за изабране докторе

тражено да плаћају 15 евра месечно, а за хирурге и до 40 евра. Сада су добили понуду од 1,5 евра месечно и те трошкове сносиће Синдикат.

Како кажу у Синдикату, лекарска грешка је кршење општепризнатих правила и вештина лечења услед одсуства посебне пажње или опрезности, а може је изазвати чињење или нечињење, као и предузимање или непредузимање индикуваног захвата насталог из незнања или немогућности да се нешто уради.

Најчешће лекарске грешке се "дешавају" у области хирургије, ортопедије, анестезије, гинекологије и акушерства, као и у области радиологије и урологије.

Кривичним закоником Црне Горе је дефинисана одредба несавесно пружање лекарске помоћи, а Синдикат доктора медицине ће тражити да се уместо тога уведе термин лекарска грешка, јер само у лекарској професији постоји таква одредба.

Према речима Владимира Добричанина, хирурга у Клиничком центру Црне Горе, лекарска грешка у модерним цивилизацијама није табу, већ је препозната као нешто што се дешава из нехата и детаљно је обрађена у правосудним системима.

Доктори желе да сачувају посао

- Нажалост, код нас то није случај, па се лекари суочавају са великим непријатностима, да не употребим неку тежу реч која би много сликовитије и реалније све ово приказала - тврди Добричанин.

Др Добричанин сматра да би се увођењем институције осигурања од лекарске грешке, подигао ниво здравственог система за један значајни степен који би, на обострано задовољство и пацијената и лекара, обезбедио квалитетнију здравствену услугу. н

РАСТЕРЕЂЕЊЕ

- НА овај начин би здравствени систем био растеређен значајног утrophка економских средстава која се могу употребити за побољшање услова рада наших лекара како би се могућност грешке смањила на минимум, а пацијенти би били сигурни да ће се последице лекарске грешке адекватно надокнадити - закључује Добричанин.

Наравно, како каже Добричанин, све ово мора испратити и правосудни систем који би лекарску грешку морао третирати на потпуно другачији начин него до сада.

Ево ко са платом од 123.348 динара повећава просечну зарату од 416 евра

Просечна плата у Србији, у априлу, износила је 49.117 динара, односно 416 евра. У односу на март, послодавци су раднике "уштинили" реално за један одсто. Најплаћенија занимања су запослених у ваздушном саобраћају.

Предузетници и њихови радници су најслабије плаћени. Просечно су примили 26.336 динара, док су колеге у компанијама, односно привредним друштвима, зарадиле дупло - 52.093 динара у просеку, пишу "Новости". Држава је и даље пожељнији послодавац у Србији. И у априлу је јавни сектор био плаћенији од приватног. Примања из буџета и у јавним предузећима у просеку су била скоро 10.000 већа. Јавни сектор је зарадио 55.450, а приватни 45.934 динара.

Ако се посматра врста радног односа, они са званичним запослењем су у бољем положају. Примили су у просеку 49.421 динар, док су они ван радног односа зарадили 32.403 динара.

Најплаћенији - пилоти

Када је реч о најплаћенијим занимањима, ствари се нису много промениле. Пилоти, и остали запослени у ваздушном саобраћају, убедљиво беже остатку радне снаге у Србији. Просек им је 123.348 динара. Далеко од просека су и услужне делатности у рударству - 119.408. Није лоше ни дуванџијама, јер су успели да зараде по 119.205 динара.

Најмање зараде у угоститељству

Најмање плате су у угоститељству. Припрема и послуживање хране донело је плату од 28.953 динара. Остале личне услужне делатности "зарадиле" су 30.075 динара. Свега који динар више наплатили су прерађивачи дрвета - 30.211.

У Скупштини измене и допуне закона о сезонским радницима, запошљавању странаца...

Танјуг

Скупштина Србије наставиће данас расправу о амандманима на Предлог закона о ратним меморијалима, а на дневном реду су и измене и допуне Закона о финансијској подршци породици са децом, као и о сезонским радницима.

На Предлог закона о ратним меморијалима поднето је више од 580 амандмана које Влада и надлежни одбор нису прихватили.

Пред посланицима су и Предлог закона о измени и допуни Закона о запошљавању странаца, као и Предлог закона о изменама и допунама Закона о условима за упућивање запослених на привремени рад у иностранство и њиховој заштити...

ПРЕПУЦАВАЊА У ЗДРАВСТВУ СРПСКЕ Струковни синдикат: Докторе уцењују; Гранулић: То је глупост

ВАЛЕНТИНА МИШЉЕНОВИЋ

Нисам толико моћан човек да могу натерати било којег лекара да изађе из синдиката, каже председник Синдиката здравства и социјалне заштите РС Миленко Гранулић, одговарајући тако на оптужбу да заједно са ресорним министром и директорима болница води кампању против Струковног синдиката доктора медицине РС.

– То је глупост. Чисто сумњам да се и директори или министар баве тим, поред свих проблема које имамо у здравству – каже Гранулић, док министар здравља и социјалне заштите РС Драган Богданић није желео да даје било какав коментар на ситуацију и саопштење које је јуче упутио Струковни синдикат.

Струковни синдикат доктора медицине РС саопштио је, наиме, да је започета незаконита и до сада незабележена кампања против слободе синдикалног организовања и деловања чланова овог синдиката, а све са циљем да се присиле лекари да напусте синдикат. За то директно одговорне сматрају министра здравља и председника ривалског синдиката, заједно са одређеним директорима здравствених установе које именује Влада.

Као доказе да је у питању кампања која треба да натера докторе медицине да одмах напусте овај синдикат понудили су спискове са именима лекара који нису више чланови синдиката или који су у поступку изласка из синдиката, а које су потписали директори неколико болница у РС. Мада на овим дописима није јасно видљиво коме су намењени и у које сврхе, у овом синдикату тврде да су то “фотокопије оверених и потписаних извештаја директора болница о предузетим активностима према члановима Струковног синдиката доктора медицине РС”.

Наводе да на овај начин директори злоупотребљавају постојеће евиденције и податке о уплати синдикалне чланарине, те позивају поверенике и чланове овог синдиката на разговоре “који се углавном завршавају озбиљним упозорењима и претњама санкцијама у напредовању и

стручном усавршавању, ако радник одбије да одмах напусти чланство у Струковном синдикату доктора медицине РС”.

– Све то се ради са циљем да се уценама, притисцима и претњама, као и давањем лажних обећања, присиле доктори медицине да одмах напусте овај синдикат, а све са циљем да се на тај начин укине његово легално и легитимно репрезентативно синдикално организовање и деловање, као и онемогуће све будуће синдикалне активности и мере које смо најавили – наводи се у саопштењу овог синдиката, који најављују и да ће поднети кривичне пријаве тужилаштвима.

Миленко Гранулић на све то каже да су једини спискови за које он зна они који се тичу поновног утврђивања репрезентативности синдиката у здравству, које је тражио као челни човек Синдиката здравства.

– Покренули смо иницијативу за преиспитивање репрезентативности свих синдиката, јер имамо причу о великом одласку радника. Неки људи одлазе и у пензију и хтели смо да стварно пребројимо чланство и видимо који је то легалан синдикат да преговара са Владом РС. У складу са тим, наравно да су сви требали доставити спискове чланова и шта је сада чудно ако су установе доставиле спискове оних који нису у другом синдикату, а који се налазе на списку који су они доставили Министарству рада – каже Гранулић, преноси Српскаинфо.

ПОЛИТИКА ONLINE

Просечна априлска нето плата 49.117 динара

Просечна нето плата исплаћен а у Србији у априлу 2018. године износила је 49.117 динара, што је еквивалентно износу од 416 евра, и номинално је била већа 6,7 одсто, а реално за 5,5 процената у односу април прошле године.

Како је објавио Републички завод за статистику, просечна априлска бруто зарада износила је 67.901 динар, што је номинално повећање за 6,2 посто, а реално за 5,0 одсто на годишњем нивоу.

Медијална бруто зарада (средња вредности између највише и најниже исплаћене зараде) износила је 52.779 динара, док је медијална нето зарада „тежила” 38.394 динара.

Просечна бруто плата запослених у правним лицима у априлу је била 71.938. динара, а нето зарада 52.093 динара, док су предузетници и запослени код њих у истом месецу имали просечну бруто зараду од 36.994 динара, односно нето од 26.336 динара.

У јавном сектору је бруто зарада у априлу износила у просеку 76.970 динара, а нето плата 55.450 динара. Просечна априлска зарада ван јавног сектора је била 63.342 динара, а зарада без пореза и доприноса 45.934 динара, према подацима Републичког завода за статистику. (Танјуг)

Danas.rs

Чадеж: Медијација је бржи начин за решавање привредних спорова

Медијација је јефтинији, бржи и бољи начин да се решавају спорови у привреди, изјавио је данас председник Привредне коморе Србије Марко Чадеж, после

потписивања са Привредним апелационим судом Споразума о сарадњи на унапређењу примене медијације у привреди.

оПише: ФоНет25. јуна 2018. 15.45

Он је најавио да ће се прво радити на информисању привредника о могућностим и предностима примене медијације у привреди, а затим ће у Привредном суду у Београду бити отворени инфопултови на којима ће заинтересовани моћи да се обавесте о поступку медијације као и листама медијатора Привредне коморе Србије.

Према његовим речима, медијација се не уводи само због обавеза из преговарачког поглавља 23 и директиве Европске уније, већ пре свега зато што је то интерес привреде, државе и грађана.

Чадеж је навео да у земљама у којима се примењује медијација у привредним споровима, чак у 90 одсто случајева доноси задовољавајућа решења.

Као позитиван пример навео је Италију где се током године кроз обавезну медијацију, пре одласка на суд, решило више од 90.000 предмета, просечне вредности око 120.000 евра.

Он објашњава да су ти поступци трајали у просеку 56 дана, више од половине је успешно завршено, а процењена уштеда за привреду била је 123 милиона евра.

Министарка правде Нела Кубуровић је нагласила да има регистрованих 700 медијатора и то је професија која изазива све више пажње.

Она је изнела податке да је током 2017.године било 619 спорова који су решени путем медијације, што је три пута више него 2016.године, али то није задовољавајући број.

„Директива ЕУ о примени медијације говори да би требало да се успостави баланс између медијације и судског начина решавања спорова“, рекла је Кубуровић и додала да у Србији има годишње око 25.000 парничних предмета само у привредним споровима.

Према њеним речима, путем медијације могу се у кратком периоду решити спорови, који би иначе могли трајати и деценију и коштати милионе динара.

Од четвртка на снази измене Закона о локалној самоуправи

Општине у Србији од сада ће за сваку инвестицију из буџета морати да питају грађане тако што ће организовати јавну расправу.

Учешће грађана, на такав начин у креирању локалних буџета постало је законска обавеза након што је парламент усвојио најновије измене и допуне Закона о локалној самоуправи. Ваља једино напоменути да ће се та одредба примењивати први пут током припреме локалних буџета за 2019. годину.

Важна новина у закону је и то да ће пет одсто укупног броја грађана с бирачким правом бити довољно да се покрене грађанска иницијатива. До сада је то била доња граница па су многе општине прописивале далеко виши проценат.

Важна новина у закону је и то да ће пет одсто укупног броја грађана с бирачким правом бити довољно да се покрене грађанска иницијатива

Једна од нових одредница у тој области је решење по којем „јединица локалне самоуправе, у оквиру својих надлежности преко својих органа, прати процес европских интеграција

Републике Србије и развија за то потребне административне капацитете, у складу са законом и утврђеном политиком Републике Србије”. Све општине и градови мораће да ускладе своје статуте и друге опште акте у року од девет месеци од ступања на снагу поменутог закона.

Законом је предвиђен минималан рок од 24 часа за сазивањеседнице скупштине општине, односно скупштине града

Иако су најављивана још пре пет година, нова законска решења усвојена су пре неколико дана, у сету од девет прописа везаних за ресор државне управе, а почеће да се примењују од 28. јуна. По речима ресорног министра Бранка Ружића, новусвојеним нормама грађани се подстичу на иницијативу. Обавеза консултовања грађана о инвестиционом делу буџета треба да, како каже, унапреди учешће грађана у вођењу општинске политике, на шта локалну власт обавезују, подсетио је, Устав, Кодекс добре управе и Стратегија јавне управе.

Помоћници по мери становника

Број локалних функционера зависиће убудуће од броја становника општине или града. Та одредба је једина која ће се примењивати тек од следећих локалних избора. Општине до 15.000 становника имаће право на једног помоћника председника општине, до 50.000 на два, до 100.000 на три. У граду с више од 100.000 становника градоначелник може поставити највише пет помоћника.

Општинска већа усклађиваће се такође с бројем становника, па ће тако општине до 15.000 житеља имати пет, до 50.000 седам, до 100.000 девет, док ће остали имати до 11 чланова.

Тако ће општинска администрација бити дужна да на интернет презентацији, или на други примерен начин, обавести јавност да је отпочео рад на припреми прописа које доноси скупштина. Такође, 100 грађана с бирачким правом може предложити надлежном одбору скупштине општине спровођење јавне расправе о неком општем акту. Радно тело скупштине може организовати јавно слушање о предлозима одлука о којима одлучују одборници.

Новине стижу и у делу прописа који се односи на сарадњу општина. Предвиђено је да се поједини послови могу поверити другој општини или њеном предузећу и установи, али уз претходну консултацију с МДУЛС-ом и Владиноу сагласност. Новоусвојеним решењима, тврде у Влади, општине и градови подстичу се на то да више сарађују и помажу једни другима у недостатку капацитета, пре свега у пословима попут комуналних и инспекцијских. Министарство надлежно за локалну самоуправу води евиденцију о закљученим споразумима о сарадњи. Јединице локалне самоуправе могу остваривати сарадњу у областима од заједничког интереса чак и с јединицама локалне самоуправе у другим државама, али у оквиру утврђене политике Републике Србије, уз поштовање територијалног јединства и правног поретка Републике Србије, у складу с Уставом и законом.

У закону су овога пута побројани сви послови у рукама општине, без позивања на неке друге прописе, као што је до сада био случај. Тако се наводи да општина, преко својих органа, у складу с Уставом и законом доноси свој статут, буџет и завршни рачун, просторни и урбанистички план и програм развоја општине, као и стратешке планове и програме локалног економског развоја. Исто тако уређује и обезбеђује обављање и развој комуналних делатности, локални превоз, коришћење грађевинског земљишта и пословног простора. Стара се о изградњи, реконструкцији, одржавању и коришћењу локалних путева и улица и других јавних објеката од општинског значаја, а у њеној надлежности су и потребе грађана везане за област просвете, научноистраживачке и иновационе делатности, културу, здравствену, социјалну и дечју заштиту, спорт и физичку културу. Општина је задужена да обезбеђује остваривање посебних потреба особа с инвалидитетом и заштиту права осетљивих група. Стара се о развоју и унапређењу туризма, занатства, угоститељства и трговине, доноси и реализује програме за подстицање локалног економског развоја, предузима активности за одржавање постојећих

инвестиција и привлачење нових и унапређује опште услове пословања. Стара се о заштити животне средине, заштити од елементарних и других непогода, заштити културних добара од значаја за општину, као и о заштити, унапређењу и коришћењу пољопривредног земљишта. У њеним рукама је остваривање заштите и унапређења људских и мањинских права, родна равноправност, јавно информисање у општини. Локална самоуправа такође утврђује симболе општине и њихову употребу.

Повратак месних заједница

Месним заједницама враћа се стара улога у повезивању грађана с локалном самоуправом. Оне су замишљене као место где ће се препознати проблеми и разговарати о потребама грађана. Предлог за образовање месне заједнице, односно њено укидање, може поднети најмање десет одсто бирача, најмање трећина одборника и општинско, односно градско веће. Ангажовање председника и чланова савета, као и чланова других органа месне заједнице не подразумева стварање додатних финансијских обавеза, пише у закону. Новоусвојеним прописом предвиђени су обавезан избор савета месне заједнице, утврђивање његове надлежности, као и надзор општине над радом и актима и овлашћењима месних заједница.

Законом је предвиђено још једна новина – минималан рок од 24 часа за сазивање седнице скупштине општине, односно скупштине града, чиме се, како је образложено, спречава злоупотреба овлашћења. Захтев мора да садржи разлоге који оправдавају хитност сазивања, као и образложење последица које би наступиле њеним несазивањем. Наравно, минималан рок за сазивање седнице скупштине не односи се на ситуацију када је проглашена ванредна ситуација.

Законодавац је подвукао да „одборник има право да буде редовно обавештаван о питањима од значаја за обављање одборничке дужности, као и да на лични захтев од органа и служби општине добије податке који су му потребни за рад”.

Светлана Станковић

У Србији за државу ради 660.000 запослених

По подацима Републичког завода за статистику, који је сачинио анкету о кретањима на тржишту рада у прошлој години, просечна зарада у јавном сектору у Србији лане је износила 51.864 динара, а у приватном 43.847.

Из податка да је просечна нето плата у Србији лане била 46.600 динара, јасно је да су запослени у српском јавном сектору зарађивали 5.264 динара више од републичког просека, док су радници у приватном сектору имали 2.753 динара мање од просечне српске нето зараде у 2017. години.

Између осталог и због тих података они који траже посао и даље желе да раде у јавном сектору јер имају доказ – а у то и верују – да се тамо боље зарађује него у приватном сектору. Међутим, Фискални савет Србије скренуо је пажњу на то да јавни сектор Србије чине државни сектор и предузећа у власништву државе, а да у та два дела плате нису исте и чак се знатно разликују. Наиме, државни сектор није исто што и јавни сектор, већ је његов део, и обухвата институције и органе који функционишу на нетржишним принципима, а чије се активности финансирају порезима и другим обавезним накнадама. То су, заправо, органи републичког нивоа власти, као што су министарства, агенције, независне државне агенције, затим аутомне покрајине и локални ниво власти, фондови обавезног социјалног осигурања и два специфична јавна предузећа задужена за изградњу и одржавање путева. У оквиру министарстава су полиција, Војска, здравство, образовање, социјална заштита.

По подацима ФСС-а, државни сектор Србије запошљава готово 490.000 људи и појединачно је убедљиво највећи послодавац у држави. Највише запослених је на централном, односно републичком нивоу државе – више од 420.000, што чини 90 одсто радника у државном сектору. Од тог броја републичка администрација има око 40.000 запослених. Највећи део централне државе заправо чини просвета с 35 процената, затим здравство с 25, полиција с деет и Војска са седам. Локални ниво државе, заједно с аутономним покрајинама и путарским предузећима, запошљава око 40.000 радника.

Нето плате у јавном сектору на почетку године 56.585 динара

Подаци РСЗ-а о нето просечним платама у прва два месеца ове године показују да су оне у јавном сектору износиле 56.585 динара, односно 54.182, а у јавним предузећима 62.158, односно 56.217. Просечна нето плата у јануару ове године за јавна државна предузећа била је 71.447, а у фебруару 62.644 динара. У истим месецима просечна плата запослених у јавним локалним предузећима у јануару је била 48.106, а у фебруару 46.426 динара.

Када се проценти преведу у бројке, то показује да од 424.000 радника, на централном нивоу државе у администрацији ради 50.000, правосуђу 20.000, МУП-у 42.000, одбрани 32.000, здравству 120.000, образовању 160.000 и у разним фондовима 10.000 радника. На локалном нивоу – у градовима и општинама има 35.000 запослених, а на покрајинском 5.000. У ЈП „Путеви Србије” и „Коридори Србије” запослено је 1.500 радника. У државним и јавним предузећима, по подацима ФСС-а, запослено је 190.000 радника, од чега у републичким 135.000, а у локалним и покрајинским 55.000.

Када се саберу државни сектор и државна и јавна предузећа, дође се до податка да целокупни јавни сектор у Србији има 660.000 запослених. За зараде запослених у државном сектору годишње се у Србији исплати око 3,5 милијарде евра, што представља 9,5 одсто БДП-а. То их, одмах после издвајања за пензије, сврстава у највеће буџетске расходе. Фискални савет Србије указује на то да размеру тог расхода илуструје чињеница да држава на плате својих запослених потроши готово све што током године прикупи од привреде и становништва на име ПДВ-а. Међутим, додаје ФСС, Србија за зараде у државном сектору издаваја колико и друге упоредиве земље у Централној и Источној Европи.

Љ. Малешевић

Радници туже газде због отказа, плата и мобинга

Током прошле године пред српским судовима водило се 74.000 радних спорова, а најчешћи разлози спорења радника и послодаваца су незаконит отказ, неисплаћена зарада и мобинг.

Радници правду чекају и по неколико година, а један од разлога је и тај што се радним споровима бави свега 285 судија.

Председница АСНС-а Ранка Савић тврди да у просеку радни спорови трају четири године, а постоји и велики број случајева где су они дужи од деценије. То је и био разлог што су синдикати још пре годину тражили да се оснује специјализовани суд рада, чија је добра пракса потврђена у многим европским државама.

– Један судија не може да суди и кривицу, и радни спор, и привреду, он мора да буде ускоспецијализован, они у принципу лоше познају област радних спорова, треба им више времена да уђу у материју – оценила је Ранка Савић. – Од захтева синдиката од пре две године о оснивању специјализованих судова рада није се одмакло даље од идеје.

Од 2005. године до краја 2016. покренута су 14.192 радна спора

Радни спорови могу се решавати и ван судова, посредовањем Агенције за мирно решавање спорова, али на тај корак радници се ређе одлучују. Републичка агенција за мирно решавање

радних спорова установљена је законом и једина је специјализована институција за мирно решавање индивидуалних и колективних спорова. Од 2005. године до краја 2016. покренута су 14.192 радна спора, од тога мериторно је решено 5.118 индивидуалних и 126 колективних. Пошле године покренуто је 1.067 поступака, што је 111 више него годину раније, али и пет пута више него 2014, када их је покренуто само 197.

С обзором на то да је последњих година у Србији дошло до повећаног улагања страног капитала и наставка приватизације, што је довело да знатних отпуштања, али и промене у свету рада, радници су у већем броју почели да траже заштиту својих права и, поучени ранијим искуствима, и даље се обраћају судовима уместо Агенцији за мирно решавање радних спорова. Влада Србије је крајем прошле године утврдила измене и допуне Закона о мирном решавању радних спорова и упутила их у скупштинску процедуру да би радницима у Србији омогућила да већ од почетка ове године преко ње брже решавају радне спорове на миран и ефикасан начин, али и да се смањи број спорова који се воде пред судовима. Тим изменама управо је предвиђено проширење надлежности Агенције на спорове о висини и исплати отпремнине при одласку радника у пензију, о радном времену, али и о остваривању права на годишњи одмор, као и других примања и накнада. Изменама је предвиђена и могућност споразумног окончања индивидуалног спора, што до сада није постојало, као и обавеза арбитра да наводи стране да током самог поступка постигну споразум.

Добро и бесплатно

По објашњењу директора Агенције за мирно решавање радних спорова Милета Радивојевића, институт мирног решавања радних спорова у Србији и после толико година није успео да се постави као алтернатива судским поступцима, иако је ефикаснији и јефтинији вид решавања спорова радника и послодаваца.

– Циљ измене Закона је да се унапреди решавање колективних и индивидуалних радних спорова на миран и ефикасан начин, смањи број радних спорова који се води пред судовима, унапреди социјални дијалог, као и да се смање трошкови које проузрокују радни спорови – објаснио је Радивојевић. – Треба нагласити да је покретање радног спора пред Агенцијом бесплатно и за запосленог и за послодавца, да индивидуалне случајеве воде независни арбитраи, а колективне миритељи, који се бирају на јавном конкурс. На крају, спор се трајно решава у року од 30 дана, а арбитражно решење има снагу судске пресуде.

Изменама тог закона промењен је и начин решавања проблема мобинга, односно да је спор успешно окончан само уколико супротстављене стране постигну споразум у року од 30 дана, а уколико то не успеју, радни спор решава се пред судом. Новим прописима предвиђено је и да се током решавања спорова поводом дискриминације или злостављања на раду искључи јавност, односно да се то решава „у четири ока”.

Посебна новина тих измена – а о њима ће се управо изјаснити посланици Скупштине Србије – јесте и могућност да стране у спору, дакле радници и послодавци, ангажују судске вештаке, а миритељи и арбитраи ће први пут добити и званичне легитимације Агенције за мирно решавање радних спорова.

Љ. Малешевић

Генерални штрајк паралисао Буенос Ајрес

Због генералног штрајка највећег аргентинског синдиката већи део Буенос Ајреса је блокиран.

ИЗВОР: ТАНЈУГ

У главном граду Аргентине не ради јавни превоз, аеродроми, луке, школе, банке и владине канцеларије.

У Аргентини влада велико незадовољство због континуиране инфлације, раста трошкова, отпуштања радника у јавном сектору и обуставе раста плата, преноси АП.

Генерална конфедерација рада започела је 24-часовни штрајк против политике штедње председника Маурисија Макрија.

Министарство саобраћаја саопштило је да је штрајком погодјено више од 70.000 путника у ваздушном саобраћају.